

Sygn. akt IX Ka 1848/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kalka

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 roku

sprawy K. M.

oskarżonej o przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 17 października 2013 roku sygn. akt IX K 653/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1. w ramach czynu zarzucanego oskarżonej w akcie oskarżenia uznaje ją za winną tego, że w dniu 13 grudnia 2013 roku w K.dokonała zaboru

w celu przywłaszczenia zabawki dziecięcej w postaci (...) na pilot

o wartości 250,99 zł na szkodę Hurtowi Z.(...)A. Ś.to jest wykroczenia z art. 119 § 1 kw (w brzmieniu ustawy z dnia 27.09.2013r.

o zmianie Ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw Dz. U. 2013 poz. 1247) i za to na podstawie art. 119 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości 400 (czterysta) złotych;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. S. (...),36 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt dziewięć 36/100) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonej w I i II instancji;

3. zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za obie instancje.

Sygn. akt IX Ka 1848/13

UZASADNIENIE

K. M.została oskarżona o to, że w dniu 13 grudnia 2012r.

w K.dokonała zaboru w celu przywłaszczenia zabawki dziecięcej w postaci (...) na pilot o wartości 250,99 złotych na szkodę Hurtowni (...)A. K.ul. (...), przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o przestępstwo z art. 278 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 17 października 2013r. w sprawie IX K 653/13 orzekł, co następuje:

I uznał oskarżoną K. M. za winną popełnienia zarzucanego jej w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 3 kk i art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył jej karę 40 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych;

II na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonej K. M. na poczet wymierzonej w pkt I kary grzywny okres 2 dni zatrzymania w dniach 13 i 14 grudnia 2012r. i uznał grzywnę za wykonaną do wysokości 4 stawek dziennych,

III na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżoną K. M. od ponoszenia kosztów sądowych;

IV na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2002r., Nr 123, poz. 1058 ze zm.) w zw. z § 19 pkt 1 i § 14 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądził od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kielcach) na rzecz adw. A. S. kwotę 752,76 złotych z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła obrońca oskarżonej, która zarzuciła rażąco surowość wymierzonej kary w postaci kary grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych, podczas gdy okoliczności zdarzenia, właściwości osobiste oraz sytuacja rodzinna i majątkowa oskarżonej przemawiały za wymierzeniem łagodniejszej kary.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uznanie oskarżonej w ramach zarzucanego jej czynu za winną popełnienia wykroczenia z art. 119 kw i wymierzenie jej kary grzywny w jej dolnych granicach zagrożenia ustawowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej K. M. okazała się zasadna i w konsekwencji doprowadziła ona do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób określony w wyroku Sądu Okręgowego.

Istotnie bowiem w związku z nowelizacją kodeksu karnego oraz kodeksu wykroczeń przyjętą ustawą z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw (Dz.U. 2013r., poz. 1247), która weszła w życie w dniu 9 listopada 2013r. czyn, który niewątpliwie popełniła K. M., czego zresztą nie kwestionuje autorka apelacji, zakwalifikować należało nie jako przestępstwo z art. 278 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, ale jako wykroczenie z art. 119 § 1 kw. W tym miejscu przypomnieć należy, że obecnie powołany przepis art. 119 § 1 kw przewiduje odpowiedzialność za wykroczenie polegające na kradzieży lub przywłaszczeniu cudzej rzeczy ruchomej, której wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2013r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę 2014r. od 1 stycznia 2014r. wysokość tegoż wynagrodzenia ustalona została na kwotę 1680 złotych, co tym samym oznacza, że wartość rzeczy ruchomej określonej w powołanym przepisie nie może przekroczyć kwoty 420 złotych. Skoro zatem wartość zabawki dziecięcej, którą ukradła oskarżona K. M. wynosiła 250,99 złotych, to popełniony przez nią czyn zakwalifikować należało jako wykroczenie z art. 119 § 1 kw. Stąd też Sąd Okręgowy w ramach czynu zarzucanego oskarżonej w akcie oskarżenia uznał ją za winną tego, że w dniu 13 grudnia 2013r. w K. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia zabawki dziecięcej w postaci helikoptera na pilot o wartości 250,99 złote na szkodę hurtowni zabawek (...) A. Ś. to jest wykroczenia z art. 119 § 1 kw (w brzmieniu ustawy z dnia 27.09.2013r. o zmianie Ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw Dz.U. z 2013r. poz. 1247) i za to na podstawie art. 119 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 kw wymierzył jej karę grzywny w wysokości 400 złotych. Przy wymiarze kary należało wziąć bowiem pod uwagę wysoki stopień winy, albowiem w sprawie niniejszej nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogły wpłynąć na proces motywacyjny K. M. oraz mniej niż znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, za którym przemawiał przede wszystkim rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, jakim

jest własność, o wadze którego przesądza przede wszystkim alternatywny rodzaj sankcji przewidzianej w art. 119 § 1 kw, tj. kara aresztu, ograniczenia wolności i grzywny, jak i fakt, że skradziona rzecz ruchoma została odzyskana. Nadto jako okoliczności łagodzące Sąd Okręgowy uwzględnił to, że K. M. przyznała się do zarzucanego jej czynu, złożyła wyjaśnienia i nie utrudniała prowadzonego postępowania, zaś jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność za przestępstwo. W konsekwencji Sąd odwoławczy uznał, że karą adekwatną za popełniony przez K. M. czyn będzie kara 400 złotych grzywny, a zatem kara najłagodniejszego rodzaju, jaką przewiduje art. 119 § 1 kk. Także wysokość tej kary w okolicznościach niniejszej sprawy nie jest wygórowana, zwłaszcza jeśli zważy się fakt, że zgodnie z art. 24 § 1 kw grzywnę wymierza się w granicach od 20 złotych do 5000 złotych.

Z tych też względów Sąd odwoławczy działając w oparciu o art. 437 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw orzekł, jak w wyroku.

Na podstawie na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze i § 14 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. S. kwotę 1269,36 złote tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonej w I i II instancji.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd odwoławczy, mając na względzie trudną sytuację materialną i osobistą K. M., która ma na utrzymaniu 2 –letnie dziecko i nie osiąga stałych dochodów zwolnił ją od kosztów sądowych za obie instancje.

SSO Ewa Opozda - Kałka